

РЕШЕНИЕ

№ 1861

гр. София, 21.03.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 48 състав,
в публично заседание на 28.02.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Калина Пецова

при участието на секретаря Евгения Стоичкова, като разгледа дело номер **683** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Делото е образувано по жалба от [фирма], със седалище С., чрез адв. И. Г. при АК Р. срещу Предписание по Протокол т. 2 за извършена проверка №ПР2134256 от 25.11.2021г. на служители от Дирекция „Инспекция по труда“ Р.. С жалбата се иска отмяна на оспореното предписание при следните съображения: След извършена проверка от комисия при Инспекция по труда Р. е дадено процесното предписание, на основание чл. 404, ал.1, т.1 от КТ работодателят да устрой съхранението на готови сърца , изработени по технология „студена кутия“ и неизползвания пясък за производството им в хале №3на предприятието в специални затворени помещения или камери, оборудвани с необходимите обезопасяващи устройства и инсталации , съгласно чл. 5, ал.7 от Наредба РД-06-4 за осигуряване на здравословни и безопасни условия на труд при леене на метали и метални сплави. Сроктът за изпълнение, който е предоставен от органа 27.01.2022г. Жалбоподателят счита това предписание за неправилно, като посочва, че цитираната разпоредба предписва работните помещения, в които се използват и/ или се отделят токсични материали, се устройват в специални затворени помещения или камери, оборудвани с необходимите обезопасяващи устройства и инсталации, като при установена необходимост, последните се херметизират. Сочат, че в производствено хале № 3, стопанисвано от жалбоподателя, като етап от производствения процес, временно се съхраняват готови сърца, изработени по технология „студена кутия“ и неизползвания пясък за производството им, като при тяхното производство се използват свързващи компонентни със съдържание на фенол

и формалдехид.

Счита, че е спорно, че фенолът и формалдехидът са токсични материали, тъй като понятието не е дефинирано в наредбата, както и в другите нормативни актове, които касаят безопасността на условията на труд. Най-близката легална дефиниция, съдържаща се в българското законодателство е „токсични химически вещества“ в Закона за забрана на химическото оръжие и за контрол на токсичните химически вещества и техните прекурсори, която намира за неприложима в случая. С оглед това, прави извод за неустановеност на факта, че се касае за токсични вещества, както и че влиянието им върху здравето на работниците не е изследвано в производството.

Сочи, че всички работни помещения и работни места в хале №3, включително и при процесното съхранение, са оборудвани с всички необходими обезопасяващи устройства и инсталации, които отвеждат и обезопасяват използваните или отделени опасни или вредни материали и вещества, вкл. токсични, в случай, че има такива.

В изпълнение на задължително предписание по т.1 от същия протокол е проведено изпитване и измерване на ефективността на новоизградената и използвана в предприятието „Вентилационна система и биофилтри“, в частта, отнасяща се до смукателната система за вентилация КЗ в хале №3, което показва, че тази вентилационна система съответства на всички нормативни и проектни изисквания, обхваща и покрива, и всички работни зони в халето, включващи работни помещения и оборудване, както и работните места, като с капацитета си тя отвежда използваните и/или отделяните при различните производствени дейности вещества, вкл. процесните. Резултатите от така проведеното изследване са отразени в Сертификат за контрол № 238 /16.12.2021г., Протокол за контрол №238/1/16.12.2021г., който е представен пред ответника.

Считат, че новоизградената смукателна система, както и съществуващото преди нея оборудване, допринасят за ефективното улавяне, отвеждане и обезопасяване на всички опасни или вредни вещества, вкл. токсични, ако има такива.

Същото се установява от извършвани контролни проверки, обективирани в протоколи, представени пред ответника.

Цитират и представят множество протоколи за извършени проверки и замервания, от които се установява, че концентрацията на процесните вещества фенол и формалдахид, е многократно под граничните стойности, вкл. в процесния производствен процес в хале №3.

Правят извод, че всички работни места и помещения, вкл. в производствено хале № 3 са устроени в затворени помещения, оборудвани с необходимите обезопасяващи устройства и инсталации, които ефективно улавя, отвеждат и обезопасяват всички опасни или вредни вещества, вкл. токсични, ако има такива.

Молят за отмяна на оспорения акт.

В проведеното съдебно заседание жалбоподателят се представлява от адв. Г., който поддържа жалбата на заявените в същата основания и моли да бъде уважена. Претендира направените по делото разноски.

Ответникът се представлява от юрк Н., която оспорва жалбата и моли предписанието да бъде потвърдено.

Съдът, на база данните по делото и становищата на страните, намира следното:

Жалбата е процесуално допустима, като подадена в срок, срещу годен за оспорване административен акт- принудителна административна мярка, наложена чрез предписание, обективирано в протокол от извършена проверка, който е и

задължаващ за дружеството-жалбоподател, следователно го легитимира с правен интерес от оспорването.

Разгледана по същество, съдът възприема жалбата за основателна, предвид следното: По фактите няма спор:

Назначена е Комисия при Дирекция „Инспекция по труда“ Р., която е извършила проверка на обект – предприятие за производство на части и принадлежности на автомобили, [населено място], която проверка е по работни места и по документи.

Съставен е протокол от така извършената проверка № ПР234256 ОТ 25.11.2021г., като в точка 2 от същия е обективизирано процесното предписание.

С предписанието, комисията е установила, че съхранението на готови сърца, разработени по технология „ студена кутия“, както и неизползваният пясък за производството им в хале №3 не е устроено в специални затворени помещения или камери, оборудвано с необходимите обезопасяващи устройства и инсталации, въпреки че при производството на сърца се използват свързващи компоненти със съдържание на фенол и формалдехид, които са токсични. Последното е прието за нарушение на чл.5, ал.7 от Наредба № РД-06-4 от 2021г.

Разпоредено е работодателят да устрои съхранението на готови сърца, разработени по технология „ студена кутия“, както и неизползваният пясък за производството им в хале №3 в специални затворени помещения или камери, оборудвано с необходимите обезопасяващи устройства и инсталации в съответствие с изискването на чл. 5, ал.7 от Наредба №РД06-4/2021г.

Подадената до горестоящия административен орган жалба е приета за неоснователна, като по отношение на мерките, които са предприети от дружеството е посочено, че по преписката не са представени протоколи, доказващи резултати от извършени контролни измервания на химичните агенти в работната среда. Извън това е посочено, че правнорелевантно е използването на токсични вещества в работната среда, но не тяхното количество.

Към преписката и делото са представени Сертификат за контрол № 238/16.12.2021г., изготвен след проверка в изпълнение на друга точка от предписанието за изграждане на вентилационна система и биофилтри в Хале №3 в обекта на дружеството.

Представени са и протокол за контрол на системи и вентилация от 16.12.2021г. Видно е от писмо от 04.11.2021г. / л. 13 по делото/, че до органа са представени заверено копие от оценка на риска от комбинирано въздействие на няколко опасни химически агенти, заверено копие на картотека на използваните химични вещества и препарати, заверено копие от протоколите от измервания на всички химични агенти, характерни за работната среда, вкл. азотни оксиди, които е вероятно да се отделят при топенето на метала; заверено копие на оценка на риска от въздействието на опасни химични агенти по кожен път; заверено копие от протоколи от ефективността от измерване на вентилационната уредба, копия от протоколи от изпитване на вредни вещества, изпускани в атмосферния въздух от недвижими източник; заповед на лицето, което отговаря досиетата на вентилационните и пречиствателни съоръжения, заверено копие на инструкции за складиране на суровини, материали и продукти, които съдържат вредни вещества, вкл. отчитане на специфичните им характеристики.

Следва да бъде отбелязано, че въпреки указаната на ответника още с определението за насрочване доказателствена тежест, не всички изброени документи

са представени по делото, но видно е, че не са съобразени както от административния орган / актът е от 25.11.2021г./ , така и от горестоящия орган, чието решение е от 16.12.2021г., който напротив, твърди, че такива доказателства няма.

По делото обаче са представени още Сертификат за контрол № 151/26.07.2021г., към който приложения са 10 броя протокола за проверка; сертификат за контрол № 152/26.07.2021г. с приложения 3 броя протокола за проверка; сертификат за контрол №107/06.08.2021г., към който приложения са 3 броя протокола за проверка за контрол на химични агенти във въздуха на работната среда; сертификат за контрол № 108/06.08.2021г. с приложения 3 броя протокола за проверка на химични агенти във въздуха на работната среда; сертификат за контрол № 109/06.08.2021г. с приложения към същия 12 броя протокола за контрол на химични агенти във въздуха на работната среда; сертификат №170/27.10.2021г. с приложения 2 броя протоколи.

От всички тях е видно, че не се установява, а напротив – няма превишение на нормите, допустими по отношение на изследваните агенти, вкл. фенол и формалдехид, които са установени в количество, значително под разрешената референтна стойност.

При така установеното по фактите, от правна страна съдът приема:

П. е издадено от компетентен орган, по аргумент от чл. 404, ал.1 от КТ.

По мнение на съда обаче същото съдържа само практически не съдържа мотиви, не е спазено задължението на органа за пълно изясняване и доказване на относими факти по смисъла на чл. 35 и чл. 36 от АПК, което е довело и до неправилно прилагане на материалния закон.

Съдебната практика е категорична, че съществено процесуално нарушение е това, което ако не бе допуснато, би могло да доведе до различен правен резултат. Съдът намира, че именно такова нарушение е налице в процесния случай.

Според съда в производството е останал неизяснен и недоказан основният въпрос, т.е. какво се включва в понятието „токсични вещества“, употребено в Наредба № РД-04-6:2021г. , която Наредба е нова и е в сила от 20.09.2021г. Съдът споделя изложеното в жалбата в тази насока, че липсва каквато и да е яснота дали процесните вещества представляват „токсични“ по смисъла на Наредбата, при липса на дефиниция в същата за това, както и изобщо легална законова дефиниция в законодателството. Видно е от представените протоколи, че за тези вещества са правени периодични изследвания по реда на НАРЕДБА № 10 от 26.09.2003 г. за защита на работещите от рискове, свързани с експозиция на канцерогени и мутагени при работа. Същата обаче отново не дефинира понятието „токсични“, за да може да се изведе еднозначен извод, че попадналите под нейните разпоредби вещества, които подлежат на проверка, отговарят на понятието „токсични вещества“.

Съдът приема, че изобщо е недопустимо да се разсъждава по аналогия, респ. да се почива на предположения, от които да се изведе извод за налично задължение за правния субект, неизпълнението на което да му бъде вменено като отговорност.

В тежест на органа е да докаже фактите, съдържащи се в хипотезата на правната норма, за да настъпят последиците от нейната диспозиция. По делото на органа е указано, че следва да докаже фактите, предпоставка за издаване на акта. В процесния случай това е фактът, че използваните свързващи компоненти в работния процес фенол и формалдехид са токсични вещества, за да бъде приложима разпоредбата на чл. 5, ал.7 от Наредбата. В същата връзка, следва да бъде отбелязано още, че на практика мотивите и диспозитива на акта се преповтарят. Липсва описание на процеса

на работа, респ. на агентите, участващи в същия, на техните качества и свойства, респ. класификацията им като „токсични“, които да доведат до възникване на задължението за изграждане на съответните инсталации по смисъла на чл. 5, ал. 7 от Наредбата. От данните по делото се установява, че картотека на използваните химични вещества и препарати е представена пред органа, но същият не я е приложил по делото, както и не е мотивирал акта си с данни от нея относно качеството „токсични“ на визираните агенти.

По никакъв начин не са обсъдени и съобразени и представените сертификати с приложения протоколи за проверка за вредни агенти във въздуха в съответната работна среда, част от които третираат именно въпросните вещества фенол и формалдехид. Няма данни същите да са и проверени, още по-малко съобразени, с оглед заявеното в решението на горестоящия орган, че липсват съответните доказателства. По никакъв начин не е обсъдено и изпълнението на задължението за внедряване на вентилационна система в обекта, доказателства за което са представени пред горестоящия орган и които установяват новонастъпил факт след проверката осъществена от органа и именно в изпълнение на негово указание. В случай, че органът бе приел, че същите са неотнормирани и не доказват факта, че процесните вещества на са токсични, то следваше да изложи мотиви в тази насока, а не да ги игнорира, заявявайки, че такива липсват. Съдът не следва да замести органа при преценката на факти и обстоятелства, доказани чрез документи, представени пред него, като за първи път извежда изводи по релевантни за спора въпроси.

Установява се, че производството е започнало по инициатива и на РИОСВ Р., от писмото на които се установява, че считат, че е налице пропуск в инвестиционното предложение, който следва да бъде преодолян по този ред. Съдът намира последното за недопустимо. Касае се за различни производства, пред различни органи и с различна цел. Процесното такова е свързано със спазване на трудовото законодателство и привеждането на условията на труд в съответствие с изискванията, а не общо спазване на изискванията относно запазване на околната среда в процеса на дейността.

По всички изложени съображения, съдът приема оспореното предписание за незаконосъобразно, като издадено при липса на относими мотиви, неизясненост на основен за спора факт и недоказване на факта на възникване на задължението, вменено на дружеството.

След отмяна на предписанието, съдът не дължи изпращане на преписката на органа за ново произнасяне, доколкото същият действа в изпълнение на служебните си правомощия при осъществяване на проверките.

При този изход на спора, в полза на жалбоподателя следва да бъде признато правото на възстановяване на направените разноски, които са 50 лева за внесена държавна такса и 500 лева договорен и заплатен адвокатски хонорар.

Воден от горното и на основание чл. 172, ал.2, предл. 2 и чл. 143, съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ по жалба на [фирма] Предписание по Протокол т. 2 за извършена проверка №ПР2134256 от 25.11.2021г. на служители от Дирекция „Инспекция по труда“ Р..

ОСЪЖДА Дирекция „Инспекция по труда“ Р. да заплати в полза на [фирма] сумата от 550 / петстотин и петдесет/ лева, представляващи разноските по делото, съобразно изложеното в мотивите на решението.

Решението подлежи на оспорване пред ВАС в 14-дневен срок от връчването му на

страните.

Преписи от решението да се изпратят на страните.

СЪДИЯ: